

## ВАОАН АРАМОВИЧ ТЕР-ГЕВОНДЯН

Ваан Тер-Гевондян родился 12 августа 1961 года в Ереване, в семье Арама Тер-Гевондяна и Седы Деведжян. В 1978 г. окончил ереванскую среднюю школу с английским уклоном № 172. В 1978-1983гг. учился на факультете востоковедения Ереванского государственного университета, который окончил с отличием. В 1983-1986гг. учился и окончил аспирантуру Института истории НАН РА.



Свою трудовую деятельность В. Тер-Гевондян начал в 1986 г. В 1986-1991 гг. он работал в Институте истории НАН РА, в отделе истории Средних веков в качестве научного сотрудника. В 1991-1993 гг. был помощником президента РА, в 1993-1995 гг. временным поверенным в делах Армении во Франции.

1995-1998 гг. – Чрезвычайный и полномочный посол Республики Армения в Аргентине (по совместительству также в Уругвае и в Бразилии).

1998-2003 гг. – исполнительный директор Всеармянского фонда "Айастан".

2003-2005гг. – советник министра иностранных дел РА.

2006-2008 гг – Чрезвычайный и полномочный посол РА в Ливанской Республике.

2008-2011 гг. – заведующий кафедрой ЮНЕСКО Ереванского лингвистического университета им. В. Брюсова.

С 2008г. по сей день В. Тер-Гевондян по совместительству работает в Институте истории НАН РА: сначала старшим, затем ведущим научным сотрудником.

2012-2014гг. – заведующий отделом изучения и описания арабографических рукописей Матенадарана им. Месропа Маштоца.

2014-2016гг. – ученый секретарь Матенадарана им. Маштоца (по совместительству – заведующий отделом).

С сентября 2016 года по марта 2018 года – исполняющий обязанности директора Матенадарана им. Месропа Маштоца.

С марта 2018г. – директор Матенадарана им. Месропа Маштоца.

### Научная и научно-педагогическая деятельность:

В 1989г. защитил кандидатскую диссертацию «Киликийская Армения и арабские страны Ближнего Востока в 1145-1226 гг.» и получил степень кандидата исторических наук. В 2017г. защитил докторскую диссертацию на тему "Киликийская Армения и Аййюбидские государства» и получил ученую степень доктора исторических наук. В 1988-2014гг. (с перерывами) преподавал арменоведческие и востоковедческие дисциплины в Ереванском государственном университете, в Духовной семинарии при Св. Эчмиадзине, в Университете им. Гр. Ачаряна, в университете "Айкарян" в Бейруте, в Научно-образовательном центре НАН РА.

Автор двух монографий (первая из которых была переведена на французский и арабский), двадцати семи научных статей (изданных в Армении, России, Греции, Бельгии,

Ливане), составитель и издатель шести книг историографического и источниковедческого характера.

Владеет русским, английским, французским, испанским и арабским языками.

Женат, имеет сына.

## СПИСОК ИЗДАННЫХ РАБОТ

(2014-2018 гг.)

### Монография

Կիլիկյան Հայաստանը և Այյուբյան պետությունները, Երևան, «Տիր» հրատ., 2017, 265 էջ:

### Статьи

The Cilician Principality and the Sultanate of the Ayyubids in the 70s-90s of the 12<sup>th</sup> century, «BYZANTINOS DOMOS», 5-6 (1991-1992), Athens, 1992, pp. 151-163:

Կիլիկյան Հայաստանի արտաքին քաղաքականությունը XII դարի վերջին.- «Պատմաբանասիրական հանդես», Երևան, 2010, N 1 (183), էջ 114-128:

Կիլիկիայի հայկական թագավորությունն ու Հալեպի սուլթանությունը՝ դաշնակիցներ.- «Հայոց պատմության հարցեր (գիտական հոդվածների ժողովածու)», Երևան, 2010, N 11, էջ 45-56:

Երզնկայի 1230 թ. ճակատամարտը և կիլիկեցիների դիրքորոշումը.- «Բանբեր Մատենադարանի», Երևան, 2014, N 21, էջ 147-157:

Կիլիկիայի և Հյուսիսային Ասորիքի մասնակցությունը Ջալալ ալ-Դինի դեմ դաշինքին.- «Բանբեր հայագիտության» հայագիտական միջազգային հանդես, Երևան, 2014, N 2-3 (5-6), էջ 62-80:

Ռուբինյան տոհմը արաբ պատմագրության մեջ.- «Կիլիկյան Հայաստանը սահմանակից պետական միավորների ընկալումներում (պատմաբանասիրական ակնարկներ)», Երևան, 2016, էջ 51-84:

«Իրն Լևոն» արքայատոհմը կամ Կիլիկիայի Լևոնյանները, «Էջմիածին» ամսագիր, Էջմիածին, 2016, հ. ԺԱ (նոյեմբեր), էջ 116-137:

Les noms donnés a la dynastie regnant en Cilicie dans l'historiographie arabe des XII-XIV siècles, «Revue des études arméniennes», Louvain, Belgique, 2016, N 37, pp. 126-144:

Քաղաքական կացությունը Արևելյան Միջերկրականի երկրներում XII դարի վերջին (ըստ հայ-հռոմեական 1199 թ. բանակցությունների վավերագրերի).- «Հայոց պատմության հարցեր (գիտական հոդվածների ժողովածու)», Երևան, 2016, N 17, էջ 19-40:

Եգիպտոսի Այյուբյան սուլթանության գործոնը Կիլիկյան Հայաստանի արտաքին քաղաքականության մեջ (1208-1216 թթ.).- «Վեմ» համահայկական հանդես, Երևան, 2016, N 4 (56), էջ 33-44:

The “Tripoli-Iconium-Aleppo” anticilician alliance during the “Antiochian war” (1201-1216).- «Բանբեր հայագիտության» հայագիտական միջազգային հանդես, Երևան, 2016, N3 (12), էջ 39-52:

Ռուբինյան իշխանապետությունը և արաբական աշխարհը 12-րդ դարի երկրորդ կեսին.- Գեղարվեստի ակադեմիայի տարեգիրք, Երևան, 2016, N 4, էջ 215-223:

- Կիլիկյան Հայաստանի տարածքային ձեռքբերումները Հուլադուի 1260 թ. ասորիքյան արշավանքից հետո.-«Էջմիածին» (Էջմիածին), 2017, հ. Ա (հունվար), էջ 59-67 (համահեղինակ՝ Գ.Դանիելյան):
- Կիլիկիայի հայկական թագավորության և Հալեպի սուլթանության միջև 1203-1206 թթ. Պատերազմը.- «Էջմիածին» (Էջմիածին), 2017, հ. Բ (փետրվար), էջ 80-86:
- Третий крестовый поход и Киликийская Армения, Гуманитарные и юридические исследования /Научно-теоретический журнал/, Ставрополь, 2017, N 1, сс. 129-134.
- Սալահ ալ-Դինի 1180 թ. արշավանքը Կիլիկյան Հայաստան.-«Կանթեղ» գիտական հոդվածներ, Երևան, 2017, N 1(70), էջ 117-129:
- Հայոց Կաթողիկոսության դիվանագիտական ձեռնարկումները XII դարի 80-ական թվականների կեսերին.-«Կանթեղ» գիտական հոդվածներ, Երևան, 2017, N 2-3, էջ 125-132:
- Անտիոքի առումը Լևոն արքայի կողմից (1216թ.). արաբական աղբյուրների վկայությունները.-«Կանթեղ» գիտական հոդվածներ, Երևան, 2017, N 2-3, էջ 133-143:
- Les Ayyoubides dans l'épopée des Trompe-la-mort du Sassoun, Revue des Etudes Arméniennes, 2018-2019, tome 38, pp.445-448.